

<https://doi.org/10.18523/3041-1718.2024.1.2.45-52>
УДК 303.327.329.342.4

Олександр Дем'янчук

Національний університет «Києво-Могилянська академія»
<https://orcid.org/0000-0003-1389-1714>

Богдан Рибалко

Національний університет «Києво-Могилянська академія»
<https://orcid.org/0009-0006-4781-7829>

ВПЛИВ КОНСЕРВАТИВНОГО ТА ЛІБЕРАЛЬНОГО ФРЕЙМІВ НА ФОРМУВАННЯ РІШЕННЯ ВЕРХОВНОГО СУДУ США У СПРАВІ «РО ПРОТИ ВЕЙДА»

Статтю присвячено проблемі впливу консервативних і ліберальних фреймів на рішення Верховного суду США у справі «Ро проти Вейда». Методологічною основою дослідження є фрейм-аналіз, який використано для реконструкції соціально-політичної позиції консервативного та ліберального таборів у висвітленні й інтерпретації рішення Верховного суду США у справі «Ро проти Вейда».

Під час проведення дослідження використано класичні праці Роберта Бенфорда, Девіда Сноу, Джеймса Друкмана, Моніки Батлер та Мішеля Марешаля з теорії фрейм-аналізу.

Для дослідження консервативної аргументації залучено статті професорів права Жан-Полетт Ельштайн та Джорджа Віла, які дотримувались позиції «за життя» (pro-life). Консервативна позиція використовує чотири засновки: немає морального консенсусу щодо абортів; право на аборт не є абсолютним; соціально-економічні обставини не є достатніми для проведення абортів; державні інститути культивують аборти. Критично розглянуто позиції консервативної аргументації, продемонстровано її історичні невідповідності.

У дослідженні ліберальної аргументації автори спираються на праці професорок права Джулі Шек та Мері Зіглер. Автори дійшли висновку, що ліберальна аргументація у справі «Ро проти Вейда» має три частини: по-перше, центром ліберальної аргументації є принципи природного права; по-друге, використовується посилення на патріархат як систему інституційного пригнічення прав і свобод жінки; по-третє, право жінки на розпорядження своїм тілом захищається через ліберальну теорію про незалежність індивідуального вибору.

Також у статті представлено широке історичне тло публічних дебатів між консерваторами та лібералами, для того щоб продемонструвати певні розбіжності між реальною соціальною історією та фрейм-стратегіями конкурентних політичних таборів.

Ключові слова: фрейм-аналіз, консерватизм, лібералізм, Верховний суд США.

Актуальність цього дослідження зумовлена тим, що, по-перше, в академічній літературі з кінця 1970-х і до сьогодні ведуться палкі дебати між консерваторами і лібералами щодо справедливості рішення Верховного суду США у справі «Ро проти Вейда». По-друге, у 2022 році було оприлюднено рішення у справі «Доббс проти Організації охорони жіночого здоров'я Джексона», яке призвело до скасування рішення стосовно Ро та викликало нові наукові дискусії. Зрештою, методологія фрейм-аналізу все ще недостатньо розроблена, і кожний новий кейс додає розуміння того, як утворюються, діють і змінюються фрейми в різних галузях суспільного й політичного життя.

У цій статті з використанням методів фрейм-аналізу здійснено реконструкцію консервативного та ліберального фреймів, що виникли внаслідок рішення Верховного суду США у справі «Ро проти Вейда». Дослідницьке питання полягає в тому, щоб з'ясувати характер впливу публічних дебатів між ліберальним і консервативним таборами на конкретні політичні рішення.

Метою статті є через відтворення консервативного та ліберального фреймів щодо рішення Верховного суду США у справі «Ро проти Вейда» показати генезу фреймінгу в контексті судових рішень. Для опису взаємозв'язку між рішенням Верховного суду США у справі «Ро проти Вейда» та публічною дискусією основних політичних рухів ми використовуємо фрейм-аналіз, для того щоб аналітично розібрати аргументацію сторін, з'ясувати їхні сильні та слабкі сторони.

Важливо підкреслити, що в межах цієї статті ми використовуємо теорію фреймінгу, розглядаючи конкретний фрейм не тільки як короткотривалий ефект репрезентації інформації (фрейм-ефект), але і як системну інтерпретацію соціальних подій та явищ, які закріплюються за певними соціальними рухами (фрейми колективної дії). Зокрема, професори соціології Роберт Бенфорд і Девід Сноу зазначають, що фреймінг можна розглядати як процес конструювання сталих інтерпретативних моделей, які поширюються певними соціальними групами на протигагу іншим групам і мають тенденцію до внутрішньої еволюції¹.

На думку Р. Бенфорда та Д. Сноу, основним завданням фреймів колективної дії є, з одного боку, сконструювати несуперечливий опис певного явища та звзвити його до зрозумілих ідеологічних позицій. Проте, з іншого боку, фрейми ніколи не бувають замкнутими, позаяк соціальні групи постійно змінюють їх для боротьби проти інших груп². Отже, основним нашим завданням є через коректне відтворення основних фреймів і контрфреймів консервативного та ліберального таборів і демонстрацію їхнього історичного розвитку виявити генезу процесу утворення, зміни та занепаду тривких фреймів, що походять із судових рішень.

Також ми використовували статті професорів Джеймса Друкмана³, Моніки Батлер та Мішеля Марешаля⁴ для аналізу зв'язку між політичними переконаннями та фрейм-ефектом. Зокрема, ми робимо припущення, що фрейм колективної дії не може функціонувати без опори на загальні політичні переконання, якими послуговується людина у виборі своєї підтримки тих чи тих політичних груп.

Приклад послідовного консервативного фрейму «за життя» (*pro-life*)⁵ можна знайти в праці Жан-Полетт Ельштайн⁶. Розглянемо докладніше його ядерні концепти, наведені дослідницею.

1. Питання про аборт має не суто *формально-юридичну* природу, а *моральний* аспект. Немає морального консенсусу щодо того, чи є аборти допустимими як процедура.

2. Право на аборт не є абсолютним, водночас відхиляється і позиція повної заборони абортів.

3. Соціально-економічні обставини не є достатньою причиною для проведення аборту.

¹ Robert Benford and David Snow, "Framing Processes and Social Movements: An Overview and Assessment," *Annual Review of Sociology* 26 (2000): 613–14, <https://doi.org/10.1146/annurev.soc.26.1.611>.

² *Ibid.*, 615.

³ James Druckman, "Political Preference Formation: Competition, Deliberation, and the (Ir)relevance of Framing Effects," *American Political Science Review* 98, no. 4 (2004): 671–86, <https://doi.org/10.1017/S0003055404041413>.

⁴ Monika Butler and Michel Marechal, "Framing Effects in Political Decision Making: Evidence From a Natural Voting Experiment," *SSRN Electronic Journal* 6200 (Feb 2007): 3–52, <https://doi.org/10.2139/ssrn.968334>.

⁵ Можна перекласти як «життєстверджувальний», «на користь життя». – Прим. авт.

⁶ Jean Bethke Elshstain, "Roe v. Wade: Speaking the Unspeakable," in *Great Cases in Constitutional Law*, ed. Robert George (Princeton University Press, 2000), 175–91, <https://doi.org/10.2307/j.ctvc4m4gwb>.

4. Аборт у Сполучених Штатах є соціальним інститутом, який підтримується та культивується всім бюрократичним апаратом⁷.

У зазначеній вище системі поглядів ми одразу впізнаємо багато важливих фактів для розуміння того, як функціонує консервативний фрейм «за життя» (*pro-life*). По-перше, теза № 1 свідчить про те, що мейнстримні консервативні публіцисти не займають радикальної позиції щодо заборони абортів та засуджують її. Вочевидь, компромісну позицію займає сторона, яка відчуває свою ідеологічну слабкість (навіть якщо це щирі погляди Жан-Полетт Ельштайн).

По-друге, теза № 4 прямо вказує на спробу спекулювати на темі інституційної переваги прихильниками позиції «за вибір» (*pro-choice*)⁸. Позицію дисидентства або політичної оборони займають ті соціальні групи, які або реально позбавлені інституційних переваг, або принаймні прагнуть переконати в цьому свою цільову групу. Однак заради справедливості слід зазначити, що консерваторів важко назвати пригніченими в боротьбі за інституційну домінацію. Наприклад, Марк Штейн зауважує, що з семи суддів, які підтримали рішення судді Блекмуна, тільки троє були демократами, натомість сам суддя Блекмун був призначений президентом Ніксоном, який належав до Республіканської партії⁹. Ба більше, продовжує Штейн, з 1975 по 2009 рік у Верховному суді США було 7–8 республіканських суддів проти 1–2 демократів¹⁰.

Проблема полягає в тому, що для загального дискурсу республіканців проблема абортів стала актуальною тільки наприкінці сімдесятих. Згідно з результатами дослідження колективу вчених, з середини шістдесятих в американській публічній дискусії відбувається значний перехід від проблем економічного характеру до питання культурної ідентифікації, інакше кажучи, розкол суспільства на прихильників «традиційних» і «прогресивних» цінностей¹¹. Проте проблема абортів стала однією з ключових точок культурного розколу електорату тільки після впровадження рішення у справі «Ро проти Вейда» і була тісно пов'язана з бажанням республіканців відтягнути частину традиційного демократичного електорату – католиків та євангелістів, – і створити нову консервативну коаліцію між світськими та християнськими правими¹².

Отже, консерватори сформулювали традиційну для республіканської партії та американських правих ідеологічну схему, в якій вони постають історичними жертвами «бюрократичного федерального уряду». Створення історичної легенди, в межах якої творці фрейму намагалися продемонструвати свою моральну перевагу, є характерною рисою. Нижче ми побачимо, що для лібералів теж є типовим зображати себе жертвами політичної системи, але вона матиме іншу інтерпретацію.

По-третє, ми бачимо на прикладі тез № 2 та № 3, що загальна стратегія аргументації суттєво еволюціонувала з часів ухвалення рішення «Ро проти Вейда». Основний акцент консервативно налаштованих нерелігійних організацій до середини сімдесятих якраз робився на користь євгенічних практик для макроекономічної системи та політики поліпшення національного здоров'я у Сполучених Штатах. Наприклад, професорка Мері Зіглер зазначає, що ще в шістдесятих роках організації, які підтримували легалізацію абортів, виступали з позиції скорочення навантаження на систему соціального забезпечення¹³.

На нашу думку, на противагу консервативній позиції професорки Ельштайн можна виділити три основні елементи ліберального фрейму «за вибір» (*pro-choice*). По-перше, використовується риторика природного права на аборт, яке до судового процесу у справі «Доббс проти Організації

⁷ Elshtain, "Roe v. Wade: Speaking the Unspeakable," 175, 178, 180, 183.

⁸ «Пріоритет вибору». – *Прим. авт.*

⁹ Marc Stein, "Five Myths about Roe v. Wade," in *Queen Public History: Essays on Scholarly Activism*, ed. Marc Stein (California University Press, 2022), 215–16, <https://doi.org/10.2307/j.ctv2kx88vx>.

¹⁰ *Ibid.*, 216.

¹¹ David C. Leege, Kenneth D. Wald, Brian S. Krueger, and Paul D. Mueller, *The Politics of Cultural Differences: Social Change and Voter Mobilization Strategies in the Post-New Deal Period* (Princeton University Press, 2002), 123, <https://www.jstor.org/stable/j.ctt7smz2>.

¹² *Ibid.*, 124, 259.

¹³ Mary Ziegler, "The Framing of a Right to Choose: Roe v. Wade and the Changing Debate on Abortion Law," *Law and History Review* 27, no. 2 (Summer 2009): 283, <https://doi.org/10.1017/S073824800002029>.

охорони жіночого здоров'я Джексона» було закріплено Конституцією (див., зокрема, ¹⁴). Інакше кажучи, ліберали виходять з принципу правового натуралізму про існування певного набору невід'ємних прав, натомість консерватори частіше виходять з принципу правового позитивізму та намагаються протидіяти регуляції з боку центрального уряду. По-друге, акцентують увагу на боротьбі жінок за свої політичні права на протигагу патріархальній системі, яка прагне позбавити жінку цього права для її подальшого закріпачення. По-третє, активно апелюють до класичної ліберальної теорії про незалежність індивідуального вибору в питаннях совісті, переконань та розпорядження власним тілом.

Подивимось, як ліберальний фрейм працює на практиці. Показовим прикладом для нашого завдання може слугувати книжка Джулі Шек «Після мізогнії: як закон підводить жінок і що з цим робити» (*After Misogyny: How the Law Fails Women and What to Do About It*). Зокрема, професорка Шек пише про скасування рішення у справі «Ро проти Вейда» у 2023 році таке: «У червні 2022 року Верховний суд США вирішив, що право на переривання вагітності більше не захищається Конституцією США. Справа “Доббс проти Джексона” поклала край майже п'ятдесятирічному існуванню права на аборт згідно зі справою “Ро проти Вейда” 1973 року, яка стала світовим символом перемоги фемінізму над патріархатом»¹⁵.

У наведеній цитаті ми бачимо підтвердження одразу трьох пунктів, які ми вичленили як ядерні концепти фрейму «за вибір» (*pro-choice*). Шек розглядає переривання вагітності як право, яке повинно захищатись Конституцією, натомість справу «Ро проти Вейда» вона називає «символом перемоги фемінізму над патріархатом». Передовсім слід зазначити, що рішення Верховного суду США у справі «Доббс проти Організації охорони жіночого здоров'я Джексона» полягає не в скасуванні права на аборт, а в скасуванні федерального рішення у справі «Ро проти Вейда». Інакше кажучи, проблему легалізації абортів було передано з федерального рівня на рівень штатів.

Окремо слід розібратися з тезою про те, що рішення у справі «Ро проти Вейда» свого часу стало «символом перемоги фемінізму над патріархатом». Річ у тім, що для Верховного суду США та для американської спільноти в момент ухвалення рішення у справі «Ро проти Вейда» феміністична аргументація була в найкращому разі другорядною. З одного боку, Марк Штейн, посиляючись на рішення Верховного суду США у справі «Ро проти Вейда», зазначає, що судді керувались не проблемою прав жінок, а радше питанням національного здоров'я та технічними проблемами захисту лікарської діяльності¹⁶.

З іншого боку, вже згадана нами професорка Зіглер переконливо доводить, що навіть серед організацій за права жінок не було консенсусу щодо рішення у справі «Ро проти Вейда» стосовно того, чи слід взагалі підтримувати позицію «за вибір» (*pro-choice*). Зіглер пише, що ще наприкінці шістдесятих у Національній жіночій організації (*National Organisation for Women*) побутувала думка про те, що відкрито виступати за аборти може здатись занадто «радикальною» позицією¹⁷. Натомість навіть після впровадження рішення у справі «Ро проти Вейда» Національна жіноча організація не використовувала риторики прав жінок, а послуговувалась класичними аргументами організацій з питань контролю народонаселення¹⁸. Згідно з Бенфордом і Сноу, можна стверджувати, що в чистого фрейму про права жінок на той момент ще не було мобілізаційного потенціалу, тому жіночі рухи вимушені були послуговуватись іншими більш резонансними фреймами¹⁹.

Інший важливий аспект протистояння лібералів і консерваторів полягає у співвідношенні між принципом індивідуального рішення в питаннях приватного життя і вільним розпорядженням своїм тілом та проблемою абортів як вбивства людини. Консервативні активісти наголошували

¹⁴ Dobbs, State health officer of the Mississippi Department of Health, et al. v. Jackson Women's health organization et al. Supreme Court of the United States, October Term, https://www.supremecourt.gov/opinions/21pdf/19-1392_6j37.pdf.

¹⁵ Julie C. Suk, *After Misogyny: How the Law Fails Women and What to Do About It* (California University Press, 2023), 87, <https://www.jstor.org/stable/jj.455899>.

¹⁶ Stein, “Five Myths about *Roe v. Wade*,” 213.

¹⁷ Ziegler, “The Framing of a Right to Choose: *Roe v. Wade* and the Changing Debate on Abortion Law,” 318.

¹⁸ *Ibid.*, 319–20.

¹⁹ Benford and Snow, “Framing Processes and Social Movements: An Overview and Assessment,” 619, 628.

на тому, що плід є людиною, і на цьому тлі намагалися оскаржити рішення Верховного суду, згідно з яким плід визнають «потенційним життям». Консервативний правник Джордж Віл зазначає: «Суд оголосив, що плід – це “потенційне життя”. Ні, плід живий і біологічно є людиною. Як писав Вокер Персі, доктор медицини і письменник, у сучасній біології заведено вважати, що життя “починається, коли хромосоми сперматозоїда зливаються з хромосомами яйцеклітини, утворюючи новий комплекс ДНК, який надалі спрямовує онтогенез організму”. За словами Персі, “початок індивідуального життя – це не догма церкви, а факт науки”»²⁰. Інакше кажучи, консерватори намагаються довести, що рішення стосовно абортів не може ґрунтуватись виключно на рішенні жінки, тому що це питання життя і смерті, а отже, це питання мусить регулюватись у правовий спосіб із залученням третіх осіб.

Водночас ліберальний фрейм привертає увагу насамперед до соціального й економічного статусу жінки та її права на рішення про проведення операції. Дослідниця та колумністка «Гардіан» Мойра Донеган пише у своїй колонці про скасування рішення у справі «Ро проти Вейда» та становище жінки після цього рішення:

Справжня історія – це книги, які залишаються ненаписаними, подорожі – нездійсненими, надії – несправданими, анекдоти – нерозказаними, а друзі – не зустрінуться, тому що люди, які могли б жити повним, різноманітним життям, яке дозволило б абортів, натомість будуть змушені жити іншими життями; життями, які є менш цінними саме тому, що вони не були обраними²¹.

Ця близькість у риторичі яскраво доводить намагання цих соціальних груп нав'язати свою інтерпретацію по одному й тому самому питанню, користуючись доволі схожими риторичними інструментами. Професор Джеймс Друкман у згаданій вище класичній статті з теорії фреймінгу робить припущення, що автори фреймів часто намагаються сформулювати їх так, щоб реципієнт відчував позитивні асоціації та схилився до потрібного варіанта, або ж відчував негативні асоціації та відхиляв небажаний варіант²². Тобто як ліберальний, так і консервативний фрейми часто апелюють до емоційної реакції, характерної саме для соціальної бази їхніх прихильників. Обидві соціальні групи прагнуть як моралізувати проблему абортів, так і ввести дискурс прав людини, використовуючи його в межах власної загальної інтерпретативної моделі. Проте очевидно, що проблема свободи вибору жінки з «синього» демократичного середмістя не цікавить релігійного чоловіка з «червоного» республіканського містечкового осередку, і навпаки.

У фреймінговій системі консерваторів і лібералів постають проблеми прав людини, проте для ліберального фрейму право людини насамперед є правом жінки на свободу в розпоряджанні своїм тілом і перебуває під загрозою через патріархальні практики на рівні інститутів і політичної культури; натомість у контексті консервативного фрейму право людини порушується «великою державою», яка втручається в приватні справи спільнот і нав'язує федеральну політику сім'ям.

Проблема «великої держави» постає як додаткова полярність у боротьбі між цими двома соціальними рухами. Історично в американській політичній дискусії склався розподіл, згідно з яким консерватори виступають за зниження впливу федерального центру на політику штатів, натомість ліберали активно підтримували федеральні програми, які стосувались питань розбудови соціальної держави та громадянських прав (наприклад, «Новий курс» Рузвельта або «Велике суспільство» Ліндона Джонсона). Не минула дискусія щодо ступеня впливу держави на життя громадянського суспільства та сім'ї й проблему абортів.

Основні розбіжності між двома фреймами можна проілюструвати на прикладі позиції професора Джорджа Віла та професорки Джулі Шек. Професор Віл, виступаючи з класичних

²⁰ George Will, “Judicial Power and Abortion Politics: *Roe v. Wade*,” in *Great Cases in Constitutional Law*, ed. Robert George (Princeton University Press, 2000), 193, <https://doi.org/10.2307/j.ctvc4gwb>.

²¹ Moira Donegan, “*Roe v. Wade* has been overturned. Here’s what this will mean,” *Guardian*, Jun 2022, <https://www.theguardian.com/commentisfree/2022/jun/24/overturning-roe-story-is-women-unfreedom>.

²² Druckman, “Political Preference Formation: Competition, Deliberation, and the (Ir)relevance of Framing Effects,” 674.

консервативних позицій, переконує, що роль Верховного суду США не повинна виходити за межі інтерпретації Конституції і він не має вибудовувати свою інтерпретацію «соціальної політики»²³. Натомість позиція професорки Шек полягає в тому, що рішення Верховного суду США у справі «Ро проти Вейда» містило занадто обмежене уявлення про невтручання держави в особисте життя жінки, через що бідні жінки були позбавлені можливості робити аборти через системи державного страхування здоров'я²⁴. Консервативний фрейм намагається побудувати образ гоббсівського Левіафана, який керується власними корпоративними інтересами та ідеологічними пересудами й намагається нав'язати їх, руйнуючи демократичні інститути. Натомість ліберальний фрейм описує державні органи як консервативний бюрократичний апарат, який послуговується застарілими і сексистськими уявленнями про сім'ю та жіноче тіло.

Висновки. З огляду на наведені нами факти можна сформулювати стратегію захисту нашого дослідницького питання. По-перше, ми пояснюємо, *чи впливає* публічна дискусія на політичне рішення; по-друге, якщо впливає, *то в який спосіб*.

1. Наведені нами докази про кардинальну зміну позиції щодо абортів у Республіканській та Демократичній партіях на тлі бурхливої публічної дискусії кінця 1970-х *прямо свідчать про вплив* публічної дискусії на ухвалення політичних рішень.

2. На прикладі активістської стратегії рухів за права жінок напередодні судового процесу у справі «Ро проти Вейда» або на прикладі зміни ідеологічного вектора Республіканської партії заради пакту з більш консервативними прошарками населення ми можемо стверджувати, що *творці політичних рішень не залишаються пасивними* щодо публічної дискусії та *охоче підлаштовуються* під один із таборів для мобілізації нових прихильників.

3. Завдяки використанню теорії фреймінгу ми *виокремили основні позиції сторін* і продемонстрували взаємозв'язок між зміною позиції сторін публічної дискусії та *прямою реакцією* на ці зміни з боку творців політичних рішень. Показовою є система аргументації республіканських суддів щодо рішення у справі «Ро проти Вейда» до і після публічної дискусії кінця 1970-х.

4. Узагальнюючи проведені дослідження, можна запропонувати таку схему генези фреймів, породжених судовим рішенням, в умовах чітко вираженої двопартійності. Жодне політичне або судове рішення не застраховане від зміни, доповнення чи скасування згодом, якщо воно має певну ідеологічну чи моральну контрверсійність, на базі якої політичні сторони можуть формувати нові доктрини, перетворюючи їх на фрейми і мобілізуючи своїх прихильників на нову боротьбу за владу і за нові публічні політики.

5. Напрошується і висновок стосовно подібних процесів у багатопартійних політичних системах, як-от в Україні. Скажімо, відсутність чіткої ідеологічної бази урядуючих політичних партій не завадила утворенню неформальних коаліцій навколо, наприклад, питання ратифікації Стамбульської конвенції²⁵. Достатньо чіткий фрейм, інспірований у середині 2010-х великою групою депутатів і спрямований на утвердження традиційних підходів до трактування домашнього насильства, доволі швидко був зруйнований під тиском обставин, що склалися в результаті відкритої агресії проти України. Тобто тривкість фрейму, навіть інспірованого судовими рішеннями, може бути підірвана різкими політичними й соціальними змінами.

Перспективними напрямками дослідження цієї теми може бути інституційний аналіз Республіканської та Демократичної партій, особливо на тлі так званих «культурних воєн» 1980-х і 1990-х років, адже саме в цей період зароджувались основні аргументи на користь позиції щодо абортів. Застосування неінституційного аналізу, зокрема соціологічного інституційного підходу, може краще пояснити, чому ідеологи партій вирішили взяти саме такі аргументи на озброєння.

²³ Will, "Judicial Power and Abortion Politics: *Roe v. Wade*," 198.

²⁴ Suk, *After Misogyny: How the Law Fails Women and What to Do About It*, 88.

²⁵ Олександр Дем'янчук, Наталя Андрієнко, «Перехід від інкрементальної до неінкрементальної стратегії у процесі ратифікації Україною Стамбульської конвенції», *Політикус* 1 (2023): 12–17, <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2023-1.2>.

Bibliography

- Benford, Robert, and David Snow. "Framing Processes and Social Movements: An Overview and Assessment." *Annual Review of Sociology* 26 (2000): 611–39. <https://doi.org/10.1146/annurev.soc.26.1.611>.
- Butler, Monika, and Michel Marechal. "Framing Effects in Political Decision Making: Evidence From a Natural Voting Experiment." *SSRN Electronic Journal* 6200 (Feb 2007): 3–52. <https://doi.org/10.2139/ssrn.968334>.
- Demianchuk, Oleksandr, and Nataliia Andrienko. "Shifting from Incremental to Non-Incremental Strategies in Ratifying the Istanbul Convention by Ukraine." *Politicus* 1 (2023): 12–17. <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2023-1.2> [in Ukrainian].
- Dobbs, State health officer of the Mississippi Department of Health, et al. v. Jackson Women's health organization et al. Supreme Court of the United States, October Term. https://www.supremecourt.gov/opinions/21pdf/19-1392_6j37.pdf.
- Donegan, Moira. "Roe v. Wade has been overturned. Here's what this will mean." *Guardian*, Jun 2022. <https://www.theguardian.com/commentisfree/2022/jun/24/overturning-roe-story-is-women-unfreedom>.
- Druckman, James. "Political Preference Formation: Competition, Deliberation, and the (Ir)relevance of Framing Effects." *American Political Science Review* 98, no. 4 (2004): 671–86. <https://doi.org/10.1017/S0003055404041413>.
- Elshtain, Jean Bethke. "Roe v. Wade: Speaking the Unspeakable." In *Great Cases in Constitutional Law*, edited by Robert George, 175–91. Princeton University Press, 2000. <https://doi.org/10.2307/j.ctvc4m4gwb>.
- Greenhouse, Linda. "Before (and After) Roe v. Wade: New Questions About Backlash." *The Yale Law Journal* 120, no. 8 (June 2011): 2028–87. <https://www.jstor.org/stable/41149586>.
- . "Public Opinion & the Supreme Court: The Puzzling Case of Abortion." *Daedalus* 141, no. 4 (2012): 69–82. https://doi.org/10.1162/DAED_a_00174.
- Leege, David C., Kenneth D. Wald, Brian S. Krueger, and Paul D. Mueller. *The Politics of Cultural Differences: Social Change and Voter Mobilization Strategies in the Post-New Deal Period*. Princeton University Press, 2002. <https://www.jstor.org/stable/j.ctt7smz2>.
- Stein, Marc. "Five Myths about Roe v. Wade." In *Queen Public History: Essays on Scholarly Activism*, edited by Marc Stein, 211–18. California University Press, 2022. <https://doi.org/10.2307/j.ctv2kx88vx>.
- Suk, Julie C. *After Misogyny: How the Law Fails Women and What to Do About It*. California University Press, 2023. <https://www.jstor.org/stable/jj.455899>.
- Will, George. "Judicial Power and Abortion Politics: Roe v. Wade." In *Great Cases in Constitutional Law*, edited by Robert George, 192–200. Princeton University Press, 2000. <https://doi.org/10.2307/j.ctvc4m4gwb>.
- Ziegler, Mary. "The Framing of a Right to Choose: Roe v. Wade and the Changing Debate on Abortion Law." *Law and History Review* 27, no. 2 (Summer 2009): 281–330. <https://doi.org/10.1017/S073824800002029>.

Oleksandr Demianchuk

National University of Kyiv-Mohyla Academy

Bohdan Rybalko

National University of Kyiv-Mohyla Academy

INFLUENCE OF THE CONSERVATIVE AND LIBERAL FRAMES ON THE US SUPREME COURT DECISION MAKING IN THE CASE OF ROE V. WADE

Abstract

The article considers the problem of the influence of conservative and liberal frames on the decision of the US Supreme Court in *Roe v. Wade* case. Frame analysis is the methodological basis of the paper. We use frame analysis to reconstruct the socio-political position of the conservative and liberal camps

in the coverage and interpretation of the Supreme Court's decision in *Roe v. Wade*. We use the classic works of Robert Benford, David Snow, James Druckman, Monica Butler, and Michel Marechal on the theory of frame analysis. We rely on articles by pro-life oriented law professors Jean Paulette Bethke Elshtain and George Will to study conservative argumentation. The conservative position uses four premises: there is no moral consensus on abortion; the right to abortion is not absolute; socio-economic circumstances are not sufficient to justify abortion; and state institutions cultivate abortion. We criticize conservative argumentation and demonstrate its historical inconsistencies. In our study of liberal pro-choice argumentation, we rely on the work of law professors Julie C. Suk and Mary Ziegler. We have concluded that the liberal argumentation in *Roe v. Wade* is divided into three parts: the core of the liberal argumentation is the principles of natural law; secondly, the appeal to patriarchy as a system of institutional oppression of women's rights and freedoms; thirdly, the right of women to control their bodies is advocated by the liberal theory of the independence of individual choice. We also provide a broad historical background of the public debate between conservatives and liberals to demonstrate contradictions between the social history and the frame strategies of the competing political camps.

Keywords: frame analysis, conservatism, liberalism, the US Supreme Court.

Матеріал надійшов 2 квітня 2024 р.

.....
Дем'янчук Олександр Петрович – доктор політичних наук, доцент, в. о. декана факультету соціальних наук і соціальних технологій, Національний університет «Києво-Могилянська академія»

Demianchuk Oleksandr – Dr.Sc. in Political Sciences, Associate Professor, Acting Dean of the Faculty of Social Sciences and Social Technologies, National University of Kyiv-Mohyla Academy

ORCID iD: 0000-0003-1389-1714

E-mail: demyanchuk@ukma.edu.ua

Рибалко Богдан Валерійович – здобувач магістерської ОП «Політологія», факультет соціальних наук і соціальних технологій, Національний університет «Києво-Могилянська академія»

Rybalko Bohdan – Master's degree student, educational program "Political Sciences", Faculty of Social Sciences and Social Technologies, National University of Kyiv-Mohyla Academy

ORCID iD: 0009-0006-4781-7829

E-mail: bohdan.rybalko@ukma.edu.ua

.....
Цитування (Чикаго: виноска і бібліографія):

Дем'янчук, Олександр, та Богдан Рибалко. «Вплив консервативного та ліберального фреймів на формування рішення Верховного суду США у справі "Ро проти Вейда"». *Empirio* 1, № 2 (2024): 45–52. <https://doi.org/10.18523/3041-1718.2024.1.2.45-52>

Citation (Chicago: Notes and Bibliography):

Demianchuk, Oleksandr, and Bohdan Rybalko. "Influence of the Conservative and Liberal Frames on the us Supreme Court Decision Making in the Case of *Roe v. Wade*." *Empirio* 1, no. 2 (2024): 45–52. <https://doi.org/10.18523/3041-1718.2024.1.2.45-52> [in Ukrainian].

Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0)